

POUTNÍK

ROČNÍK VI
ZÁŘÍ 2002

NA „VRCHÁCH“ BUDEME OPĚT SLAVIT NAROZENINY NAŠÍ MAMINKY

Po roce se znovu blíží 8. září a tímto dnem také „vrchovská pout“ na Mariánské Hoře. Je možné zůstat u kolotočů, stánků, různých atrakcí nebo se spokojit se slavnostním obědem a účastí na některé z poutních bohoslužeb. Nevím do jaké míry může tento způsob slavení poutě naplnit celého člověka, tedy i jeho duši, pravou radostí a požeňáním. Pokud rádi a pozorně slavíme narozeniny své pozemské maminky, potom se snažíme se s ní nejen setkat, ale také si s ní promluvit, poděkovat jí a vzít si příklad z jejího života. Ne jinak by tomu mělo být i v našem postoji k nebeské mamince – Panně Marii.

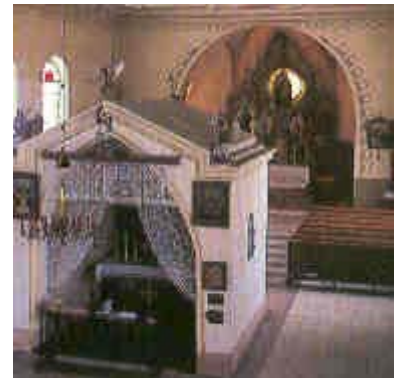
Nejen před dvěma tisíci lety, ale i dnes – pro každého – může Panna Maria být zářící jitřenkou. Že je to možné, potvrzuje následující příběh. Jistý táta dostal za úkol hlídat děti. Uvažoval, čím by je zabavil. V jednom časopise našel mapu světa. Mapu rozstříhal a dal ji dětem, aby ji složily. Říkal si: „Je to dost složité,

chvíli jim to bude trvat a já budu mít od nich aspoň klid.“ Mýlil se. Děti za chvíli příběhly a mapa byla poskládaná. Jak to ty děti tak rychle dokázaly? Otec na to brzo přišel. Na druhé straně onoho listu s mapou byla postava nějakého člověka. Děti poskládaly onu postavu a tím vlastně na druhé straně měly složenou i mapu světa.

Když se podíváme pozorně na sebe i náš život – tak jako ona mapa z příběhu – je spletitý a složitý. Není jednoduché poskládat ho dobře a smysluplně. Kolikrát je člověk přítom v koncích s veškerým svým uměním a dovedností. Neví, jak dál. A tady nám Bůh přichází

na pomoc. Dává nám jako vzor člověka, jednoho z nás, Pannu Marii, abychom podle ní, podle jejího vzoru, poskládali a uspořádali svůj život. Ať p roto i nám je Panna Maria jitřenkou, která prozaňuje do našeho života, do všech těch spletitostí, složitostí, do naší temnoty.

Kéž jsou nám také povzbuzením slova velkého mariánského ctitele, sv. Bernarda. Ten v jedné své homilii zaměřené na chválu Matky Boží nadšeně kázal: „Každý, kdo víš, že ve vlnobití tohoto světa se spíše zmitáme uprostřed bouří a větrů než kráčíme po pevné zemi, nespouštěj oči z této zářící hvězdy, nechceš-li, aby tě bouře pohltila. Oprou-li se do tebe vichry pokušení, narazíš-li na skaliska soužení, k hvězdě se dívej, Marii vzývej! Jsi-li zmitán vlnami pýchy nebo ctižádosti nebo nactiutřačství nebo žárlivosti, k hvězdě se dívej, Marii vzývej! Otrásá-li loďkou tvé duše hněv, lakomství nebo svody těla, dívej se k Marii! Jsi-li poděšený velikostí svých hříchů, zmatený nečistým svědomím, přestrašený hrůzou před soudem a již tě pohlcuje hlubina zármutku a propast zoufalství, myslí na Marii! V nebezpečích, v úzkostech, v pochybnostech na Marii myslí, Marii vzývej! Stále ji měj na rtech, stále ji měj v srdci. Chceš-li, aby se za tebe přimlouvala, buď pamětliv příkladu, který dala svým životem. Následuješ-li ji, nezbloudíš, prosíš-li ji, neupadneš do zoufalství, myslíš-li na ni, nechybíš, drží-li tě, neklesneš, chrání-li tě, nemusíš se bát, vede-li tě, neunavíš se, je-li k tobě milostivá, dojdeš k cíli.“

Draží přátelé, rád vám všem vyprošuji, abyste se během letošní poutní slavnosti na Mariánské Hoře potěšili z připraveného duchovního programu a rovněž načerpali z tohoto místa potřebné milosti do dalšího úseku vaší životní poutě, které přímo pro vás připravila Boží moudrost a štědrost. A my všichni usilujme jako Panna Maria, abychom svými pozemskými narozeninami, kterými jsme vstoupili do tohoto světa, dále úspěšně směřovali k narozeninám pro věčný život v království Ježíše Krista, Mariina Syna.

Otec Pavel

MALÉ OHLÉDNUTÍ ZA SV. PŘIJÍMÁNÍM

O letošním sv. přijímání dětí v naší farnosti už bylo napsáno mnoho hezkých slov. Proč tedy znovu toto téma?

Chceme z tohoto místa osobně poděkovat sestře Ludmile Kubické za trpělivou přípravu našich děvčat k prvnímu sv. přijímání, p. Aničce Motlové za organizaci při mši sv. a především p. Seidlovi za upřímný zájem a ochotu, se kterou uspořádal slavnost v náhradním termínu.

Myslím, že vy – rodiče – pochopíte, co pro malé, „natěšené“ slečny znamenalo onemocnět v pro ně tak velký den! ....

Ještě jednou díky Vám za pochopení a místo květiny posíláme upřímné „Zaplat' Pán Bůh“.

Rodina Jurenkova a Venclova

DÍVČÍ SKAUTSKÝ TÁBOR 2002 - PŘEPEŘE U TURNOVA

V sobotu 13.7.2002 se na 9.hodinu ráno začala v krojích scházet na náměstí v Dolní Čermné skupinka skautek. Krátce po 9 hodině si pro nás přijel autobus, který nás měl dopravit na letošní tábořiště v Přepeřích u Turnova. Začala první vlna naložování – nejprve všechno nářadí a tábornické vybavení, potom batohy, kufrы a spacáky, no a nakonec my – skautky, světlušky, jedna jediná statečná beruška a „Žabák“, protože pro první dny je potřebná i mužská ruka. Když se všichni pohodlně usadili, vyrazili jsme do Verměřovic ke klubovně, kde na nás už čekaly další skautky a světlušky. Potom co skončila druhá a zároveň poslední vlna naložování, jsme konečně mohli vyrazit na letošní skautský tábor. Cestou míjeme pole, louky, domy a města. V autobuse je veselo a tak si možná mnohá z nás ani nevšimla, že jsme minuli ceduli Přepeře. Ještě zatáčka doprava, pak projížďka dlouhou ulicí... a jsme tu. Před námi se rozprostírá malé tábořiště – nalevo stany, napravo místní klubovna, v pozadí stromy. No snad se sem vejdem. A už to začíná. Nejprve vybalování všech našich věcí z autobusu, potom ubytování ve stanech a stavění zubříků. Celé odpoledne se věnovalo stavbám postelí, stolků a vůbec celkovému zkrášlování „příbytků“, ve kterých budeme následujících 14 dní (někteří jen týden) bydlet. V pozadí tábora za zubříky a stromy se ukrývalo ohniště a ještě dál bylo krásné místo u vody. Stékaly se tam dva toky a tvořily něco jako malý rybníček. Na tomto místě jsme se vždy modlili.

V neděli ráno jsme byli na mši svatě v místním kostele, ale bohužel si nevzpomenu komu je zasvěcen. Celé nedělní odpoledne bylo ještě věnováno výrobě užitečných věcí (jako např. poličky) do stanů nebo zubříků, ale také nacvičování scének na večerní zahajující táborák. Když se setmělo a dříví bylo připraveno, táborák mohl začít. Protože byl letošní tábor na pohádkové téma, přišli k ohni všichni v nějakém převleku. Hned po úvodní řeči následovala pohádková přehlídka všech bytostí účastnících se tábora. Potom už přišly na řadu scénky a skautské a táborové písničky. Zpívali jsme za doprovodu dvou kytar. Takto skončil druhý den a začala druhá noc, při které byly už hlídky.

V pondělí už začal ten klasický skautský tábor a program, do kterého určitě patří rozcvičky nebo bodování stanů. Tyto dvě věci se však mnohým vůbec nezamlouvaly. Na každý den byla určena denní rádkyně, která měla za úkol odpískávat všechny nástupy - ranní, večerní, ale také na jídlo nebo hru.

V úterý jsme „Žabáka“ propustily ze svých služeb a už to byl ten opravdový dívčí skautský tábor. Do jeho programu také samozřejmě patří „skautské vzdělávání“ a tak se jednoho dne světlušky a mladší skautky rozdělily do skupin a obcházely různá stanoviště, kde na ně čekaly rádkyně nebo vedoucí. Na jednotlivých stanovištích se učilo např. zacházení s pilou či sekerou nebo se opakoval skautský zákon, heslo a příkaz, povídalo se o správném chování při nástupu či státní hymně nebo se děvčata dozvěděla něco z historie skautingu. Ale, aby si někdo nemyslel,

že jsme jenom stále něco vyráběly nebo se učily...vůbec ne. Naopak – často se hrály zajímavé hry na pohádková témata. První byla hned v pondělí odpoledne. Nejprve jsme se rozdělily do skupinek. Vždy jedna rádkyně a k ní několik mladších skautek nebo světlušek. Po patnácti minutách jsme musely hledat texty pohádkových písniček, poznat ze které pohádky jsou a navíc splnit ještě nějaký ten pohádkový úkol. Tato hra byla zajímavá a užily jsme si spousty legrace.

Také jsme navštívily muzeum minerálů, hornin a drahých kamenů v Turnově. Všem se tam moc líbilo. Nestačily jsme se vynadávat hlavně na oddělení se šperky a drahými kameny.

Jiné odpoledne jsme se zase vydaly do přírody, kde se hrála pohádka – „Princezna Čárypíše“. Byla o princezně, která, jen se ráno probudila, hned sedla k psacímu stolu a začala psát nesmyslné klikyháky. Přitom neudělala jedinou kaňku. Pan král si s ní nevěděl rady a zval k ní nejrůznější

nápadnky. Ti ji diktovali složitá slova a věty. Princezna všechno napsala – vždy bez jediné kaňky. Nakonec ji však vysvobodil – no kdo jiný než Honza, který princezně řekl, že má červený nos. Ta se urazila a praštila perem přímo na papír – tak udělala princezna kaňku a všechno dobře dopadlo.

A co bylo na táboře nejzajímavější? No přece výlety po Českém ráji. Všechny ty kopce a skály jsou opravdu krásné. Jenom v prvním týdnu jsme podnikly dva celodenní výlety. První byl na hrad Frýdštejn, kde se točila známá pohádka „O princezně Jasněnce a létajícím ševci“ Při tomto výletu jsme ušli asi 25 km (z toho asi posledních 7 km v prudkém dešti, který ale ustal než jsme se stačily vrátit do tábora). Všechny nás bolely nohy, ale nebylo to tak strašné. Obdiv však patří nejmladší šestileté účastnici tábora, která tuto trasu celou dobu šla „po svých“ a ani „nepípla“.

Druhý výlet směřoval na velice známý hrad Kost. Tento den jsme nachodily podstatně méně kilometrů, zato jsme se dozvěděly zajímavosti o hradu a také jsme shlédly rytířské vystoupení. Znamou zříceninou v Českém ráji jsou také Trosky. Na těch jsme bohužel nebyly, ale mnohokrát jsme je viděly z okna vlaku nebo autobusu.

Tak co myslíte? Vydařil se letošní tábor? Určitě ano, užily jsme si spousty legrace a všechny jsme si odnesly moc neméně krásných a zajímavých zážitků. Na pohádkový tábor budeme s úsměvy na tvářích ještě dlouho vzpomínat.

Za účastnice zaznamenala V. M.

VÝZDOBA NAŠICH KOSTELŮ

STARÝ OBRAZ

Ano, dnes Vám chci vyprávět o starém obraze nad zakristií ve Verměřovicích. Možná, že ani není moc starý, dokonce prý není ani moc vzácný. Byl však namalován na velmi špatný podklad, na kterém barvy nedrží, odlepují se. Možná prošel vlhkem, co já vím. Mně se však líbí. Byl bych rád, kdyby se mohl dát opravit.

Na obraze je Černá Madona a pod ní kostel a klášter Jasnogorský v Czenstochové. Černá Madona je národem polským velmi uctívána. Poláci ji dokonce děkují za záchranu celého Polska: r. 1655, v době, kdy švédský král Gustav Karel X. ve snaze upevnit své mocenské postavení na Baltu vpadl do Polska z Litvy a Pomořan, kdy Polsko ztrácelo téměř celé území a hrozilo mu, že se změní v zemi protestantskou, se toto tažení zastavilo pod nevelkým kopcem Jasná Gora. Řád Pavlánů, který tam má klášter, se odmítl vzdát, uzavřel brány a neustále prosil Černou Madonu za záchranu. Během obléhání však Švédům začala hořet půda pod nohama. Rakousko, Dánsko a Rusko se postavili na stranu Polska. Švédové od Jasně Gory odtáhli. Poláci od této chvíle nepřestávali děkovat Černé Madoně. V roce 1717 ji polský král nechal korunovat a prohlásil ji za ochránkyni Polska. Dokonce ani po naprostém vymazání Polska z mapy Evropy Poláci pod obrazem Černé Madony nepřestávali věřit v její jistou ochranu. Tato víra přinesla své ovoce, dokonce i v tom, že Polsko, obklopeno protestantskými zeměmi, si uchovalo víru katolickou.

Podle pověsti byl obraz Černé Madony do Polska přenesen z Moravy!! Zemanka z Velenova prosila P. Marii o milost početí dědice. V živém snu Panně Marii slíbila postavit kapli na místě, které P. Maria označí. Stalo se, že Zemanka opravdu porodila syna a na sněhu v brodu přes řeku Olšavu rozkvetla růže. Lidé k P. Marii přicházeli prosit a jejich prosby bývaly často vyslyšeny. Jako prosebník místo navštívil i uherský král Ondřej I. (vládl 1046-1060), jehož území tehdy sahalo až sem. Místo kaple

tu nechal po svém uzdravení postavit kostel a do něho dal umístit obraz P. Marie, který dostal darem od byzantského císaře. Obraz prý namaloval sám evangelista Lukáš. Na obraze bylo nápadné, že tvář P. Marie i Ježíška byla tmavá. U kostela vznikl dominikánský klášter, jehož mniši se starali o kostel a pečovali také o poutníky, kterých stále přibývalo. Později se kolem kostela rozrostla osada a ještě později město Uherský Brod. Kostel uherského krále Ondřeje (Andrásiho) již nestojí, dokonce ani jeho gotická podoba tu již není. Při vpádu slovenského pána Matúše Čáka Trenčianského (žil 1252-1321) na Moravu byl obraz uloupen a odtud se dostal do Polska. Kostel, který na místě kostela uherského krále stojí dnes, je barokní. Byl vysvěcen r. 1742. Na postranním oltáři však se dodnes uctívá kopie obrazu Černé Madony, která je obklopena menšími obrazy 15 růžencových tajemství. Lidé oltáři říkají Růžencový oltář.

Na starém obraze v našem kostele ve Verměřovicích se Černá Madona vznášá nad Jasnogorským klášterem. V popředí klečí dvě postavy. Vlevo je to dominikánský mnich a vpravo královna, snad polská Hedvika.

Myslím, že obraz přinesl do Verměřovic někdo z poutníků, který vykonal pouť do daleké Czenstochové a obraz na Jasně Goře koupil, aby ho donesl domů do Verměřovic a obohatil tak kostel. Přes Kladsko je to vzdálenost 220 km. Z toho vidíme, že zdejší poutníci nechodili jen dlouhodobé pochody do Maria Zell, ale že se připojovali k poutníkům, kteří putovali i jinam do vzdálených poutních míst. Zatímco pouti do Maria Zell bývaly organizovány odtud, což bylo jistě náročnější a každoročním obnovováním víc zažité, a proto se o tom zachovalo mnohem více zpráv, pouti do ostatních vzdálených míst již podchyceny nejsou. Tak vlastně jenom tento obraz nám matně tento druhý způsob poutnického putování připomíná.

(JM)

ZÁTOPY VOD NEMOHOU UHASIT LÁSKU

Častým slovem, které se skloňuje ve všech pádech a které je tématem mnohých rozhovorů a diskusí, je v poslední době opět po pěti letech „povodeň“. Pohromy, které způsobila voda na mnohých místech nejen naší

republiky, ale také u našich západních sousedů, dobře známe ze sdělovacích prostředků. O ničivém řádění vody, které bude mít velký finanční dopad na naše národní hospodářství a státní důchod, nelze pochybovat. Zatopené domy a obchody, zničené průmyslové objekty, zbourané mosty, rozbité a podemleté silnice,...to vše vypovídá o nejedné bolesti v lidské duši. Lidsky viděno a prožíváno, následky povodní, to je samý děs a hrůza. A hrůza přináší s sebou strach, beznaděj, pesimismus. Je vůbec možné se z tohoto stavu povznést, pokud se tento jev člověka bezprostředně dotýká?

Vzpomínám, co řekl P. Antonín Hyža, který byl několik měsíců v 50-tých letech za hluboké totality na samotce ve vězení. Tehdy se mu zdálo, že je jak prorok Jeremiáš zasazen do klády a ponořen do hluboké kobky, navíc žádné lidské slovo, natož útěcha,... dolehla na něho hrozná beznaděj. Ve chvíli, kdy se ocitl v těžké depresi, zachytil ve mříži své cely zvláštní jev, jak slunce svým paprskem prozářilo ocelové bodce mříže právě ve znamení kříže. Tento okamžik pro něho znamenal novou sílu a odhodlání vydržet s ukřižovaným Kristem, ve vůli nebeského Otce, všechno až do samotného konce.

Jsem přesvědčen, že podobně se dá i uprostřed temnoty a beznaděje, způsobené přírodní katastrofou, vidět běh života také kladně. Autor knihy Písně písní v 8. kapitole praví: „Zátopy vod nemohou uhasit lásku a proudy řek ji neodplaví. Kdyby chtěl někdo za vše, co má v domě, koupit lásku, sklídí svrchovanou hanbu.“ Povodně nepřinesly s sebou jenom neštěstí a slzavé údolí, ale znovu ukázaly velikost lidské solidarity, nezištné pomoci a obětavosti. Povodně s sebou připlavily také proudy bliženské lásky. Blesková pomoc Červeného kříže, Adry, Charity a mnohých dalších organizací a spolků zmírnila hned v začátcích palčivou bolest mnohých postižených. Stejně tak si zaslouží uznání a obdiv jednání členů vlády, krajských

hejtmanů, přednostů okresních úřadů a starostů postižených obcí, kteří ani chvíli nezaváhali a byli téměř vždy na pravém místě. Dotyční byli nejen plni zájmu o zasažené oblasti, ale dokázali předložit konstruktivní a rozumné řešení situace způsobené přírodní katastrofou. A to rozhodně není málo. Až na malé výjimky (třeba rabování) se znovu ukázalo, že když na náš národ udeří nějaká pohroma nebo nepřítel v jakékoli podobě, dokážeme se semknout a stát pevně jeden při druhém.

Poděkování v této chvíli patří také vám všem farníkům a čtenářům Poutníka, kteří jste finančně, materiálním způsobem a svými modlitbami pomohli všem našim bližním ze zaplavených oblastí. I vy jste svým dobrodinním potvrdili platnost slov Písma svatého: „Zátopy vod nemohou uhasit lásku...“

Otec Pavel

KLUBÍČKO

Pozvánka na setkání maminek s dětmi na čermenské faře

Již od září loňského roku jsme se s našimi malými dětmi začaly, 1x za 14 dní, scházet na faře v Dětském klubíčku.

Naše děti poznávají nové kamarády, ale také maminky žijící ve stejné nebo vedlejší obci se mohou osobně poznávat a získávat nová přátelství. Také nás velice těší návštěvy z jiných farností a jsou vždy vítány.

Maminky, nebojte se toho, že zde nikoho neznáte. Těšíme se na Vás na všechny, které mezi nás přijdete.

Začínáme **5.9. 2002 v 9.00 hodin.**

Anička a Vladka

TREFA DO VLASTNÍCH ŘAD

V neděli 2. června t. r. jsme oslavili krásný svátek Těla Krve Pána Ježíše na Mariánské hoře. Pán pro oslavu připravil příznivé počasí. O ostatní se přičinil pan farář a další lidé: doprava, bohoslužba, družičky, zpěváci, dechová kapela a dobrá účast věřících. Prožili jsme opravdu přítomnost našeho Pána uprostřed nás.

Jen některé drobnosti poněkud rušily oslavu. Místo důstojného průvodu pro doprovázení Nejsvětější Svátosti oltářní ke čtyřem oltářům jsme šli doslova jako stádo. Část věřících šla ukázněně alejí v pořadí tak, jak bylo předem ohlášeno. Část věřících však šla roztroušeně po louce. Stačila jen maličkost: ukázněně se zařadit do průvodu, poté u oltářů obstoupit kněze se Svátostí tak, aby bylo slyšet slovo Boží. Pak se zase zařadit do průvodu.

Nejvíce však rušilo „štěbetání“ těch méně ukázněných, zvláště při návratu stádce do kostela k Te Deum. Nepochopím jednu věc: že si věřící neuvědomují, že před nimi jde sám Ježíš Kristus v eucharistii. Náš Pán by si jistě zasloužil, aby byl doprovázen důstojně, v usebranosti, v tiché modlitbě a klanění, nebo jen mlčky. A ne hlasitým povídáním! Také bylo možné zpívat píseň za doprovodu dechovky.

Zamysleme se nad sebou a naším vztahem k Pánu Ježíši v Nejsvětější svátosti oltářní! Jak se chováme před Ním v kostele a jak ve slavnostním průvodu! A v obou případech je On skutečně přítomen.

(js)

ŘÁDY A KONGREGACE V ČR (31. ČÁST)

Kongregace milosrdných sester sv. Karla Boromejského - boromejky (SCB)

Podnět k založení boromejek dal mladý advokát Josef Chauvenel ve francouzském městě Nancy, kde po třicetileté válce bylo velmi mnoho zbídačených a chudých lidí, včetně dětí. Josef do služeb těmto zbídačeným a morem koseným lidem nasadil své síly, zdraví i jmění. Jemu pomáhaly i ženy, které se zasvětily službě ubohým a trpícím. Josef umírá na mor v 31 letech. Jeho otec vyplnil přání syna Josefa a založil roku 1651 „Dům milosrdenství“, v němž 5 sester „milosrdenství“ sloužilo trpícím. Tyto ženy se zasvěcují Svaté rodině z Nazareta a dávají vzniknout společnosti „Služebnic rodiny Ježíše, Marie a Josefa“, které schválil toulský biskup jako řád. Jméno sv. Karla Boromejského ke jménu své společnosti přidaly proto, že socha tohoto světce zdobila průčelí domu, kde sestry bydlely. Sv. Karel však nestál u zrodu této kongregace, ale stal se vzorem jejich křesťanské služby bližním.

V Čechách v roce 1834 vstupují do řádu první dvě dívky a nastupují do noviciátu v Nancy. Ty se roku 1937 spolu s francouzskou sestrou Marií Terezií Helvigovou vrátily do Čech, v Praze započaly svou činnost a založily klášter. Pak se kongregace rychle rozrostla a rozšířila po celé republice. V roce 1945 působily sestry již na 120 místech celé ČSR. Převážně působily v nemocnicích, školách a v sociálních ústavech. V roce 1952 byl řád nezákonně zničen a majetek zestátněn. Sestry byly soustředěny pod dohledem StB do koncentračních klášterů a jen některé mohly sloužit v ústavech pro mentálně postižené. Později mohly pracovat v textilkách.

Kongregace je centrálně řízena generální představenou, která sídlí v Praze. Česká kongregace je jednou z větví Federace, která tvoří celkem 7 generalátů. Zahraniční generaláty působí také v misiích.

Konstituce kongregace mají augustínsko-saleský charakter. Augustínská pravidla zdůrazňují primát milosti a lásky, duch sv. Františka Saleského přináší asketickou mírnost a vysoké mravní požadavky. Vlastní charisma je kontemplace a účinné milosrdenství - služba nemocným, chudým a jakkoliv potřebným.

Od roku 1990 působí sestry ve dvou nemocnicích v Praze Pod Petřínem a na Moravě v Městě Albrechticích. Vedou Domov sv. Karla Borom. v Praze - Řepích. Domov sv. Antonína v Mor. Budějovicích slouží jako domov důchodců a jako exerciční středisko. Boromejky vyučují v Ostravě, Prachaticích a Znojmě. Také se starají o poutní místo ve Filipově a pracují na apoštolské nunciatuře v Praze.

Sestry nosí jednoduché černé šaty, černý závoj s bílým lemem a od prvních slibů medailku a od věčných slibů snubní prsten.

Dívky, které chtějí poznat život sester boromejek jezdí do komunit, účastní se rekolekcí, exercičí a společné práce. Dívka, která požádá o vstup do kandidatury žije se sestrami v komunitě a účastní se života a práce sester. Mají svou magistru, která je uvádí do řeholního života a vzdělává je. Tato doba pro čekatelky je různě dlouhá podle věku a druhu studia. Po ukončení školy nastoupí do noviciátu a poté do postulátu. Noviciát trvá dva roky a je to doba intenzivního duchovního života. První sliby skládají nejméně třikrát, vždy na jeden rok. Juniorka dostává řeholní formaci pod vedením magistry. Poté skládá doživotní sliby.

Kontaktní adresa:

Kongregace Milosrdných sester sv. Karla Borom.
Šporkova 12
118 00 Praha 1

Kongregací sv. Karla Boromejského jsme skončili přehled obnovených řádů v ČR po roce 1990. Informace pro stručný přehled vzniku, vývoje, charakteristiky, organizačních struktur, činnosti, oděvu a přijímání nových členů, včetně kontaktních adres byly čerpány z knihy Řeholní život v ČR, které vydalo Karmelitánské nakladatelství v roce 1997. Je pravda, že by se dalo ještě psát o dalších méně zastoupených řádech, společnost, nových institutech a hnutích v ČR. V Poutníku jsme přinesli přehled jen těch nejdůležitějších řádů a kongregací, které mají dlouhodobou tradici v životě a působení v naší církvi.

(js)

PRO CHVÍLE ODDECHU

Anne Rivers Siddons - NAHOŘE NA OSTROVĚ (vydala: Euromedia a Group k.s.; Praha 2002)

Motto: *Odešel jsem do lesů, protože jsem si přál žít rozvážně,
 střetávat se jen s podstatnými životními skutečnostmi
 a přijít na to, zda bych se nedokázal naučit tomu,
 co mi život může dát,
 abych – až nadejde můj čas – nezjistil,
 že jsem vlastně nežil.*

H. D. Thoreau, Walden

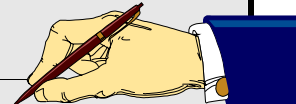
S končícím létem si vám dovoluji nabídnout knihu, která určitě stojí za přečtení. Vypráví příběh ženy, která se ocitá před závažnými životními změnami. Hrouť se jí vše, co dlouhá léta budovala – manželství, rodina, přátelé, ...S napětím budete sledovat přerod osobnosti i složitá hledání a tápání. Věřím, že se, stejně jako já, i zasmějete nad některými povedenými kousky párku labutí, že budete spolu s hlavní hrdinkou drkotat zuby v pravé a nefalšované vineyardské zimě....Přiznám se, občas i slza ukápla. Tak pěkné počteníčko!

(Mach)

KULTURNÍ KALENDÁŘ

Ne 8.9. – 16 hod.	Jazzový koncert „Noční optika“ u evangelické fary v Horní Čermné J. Dvořáček – piáno, Š. Zbytovský – flétna, J. Linhart – bicí, M. Nosek – kytara, J.Keller - baskytara
Pá 13.9. – 14–21 h. 17 hod. 20.30 hod.	Prezentace účastníků Lanškrounské kopy Koncert skupin TRAP a.s. a ONE BRAIN, náměstí J. M. Marků Benefiční koncert LUCIE BÍLÉ a orchestru BOOM BAND, náměstí Aloise Jiráska
So 14.9 – 7 hod. 8.30 hod. 10 hod. 21 hod.	Prezentace účastníků Lanškrounské kopy Slavnostní start, průvod účastníků městem a následně slavnostní otevření zrekonstruovaného náměstí A.Jiráska PESTRÝ PROGRAM, náměstí J.M. Marků Přehlídka automobilových veteránů - Big Band Lanškroun- Fofr grass- Železný Zekon – Pink Pantthers – masky z pohádkového lesa – Dragon – Queen Revival Band – Andzia Dzierzoniow – soutěže pro děti i dospělé – divadelní představení
Út 17.9. – 19.30 h.	155. koncert KPH – zahajovací koncert Klubu přátel hudby prof. Ivan Ženatý – housle, Kateřina Ženatá – klavír. Sál lanškrounského zámku
Ne 29.9. – 17.00 h.	Recitál Hany Hegerové, kostel sv. Václava v Lanškrouně

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA

V září 2002 oslaví:

94 let	paní Anděla Dušková	z Dolní Čermné
91 let	paní Marie Mertová	z Dolní Čermné
79 let	paní Helena Vašíčková	z Dolní Čermné
77 let	pan Jaroslav Bednář	z Dolní Čermné
77 let	paní Jarmila Menclová	z Dolní Čermné
77 let	pan Jaroslav Šebrle	z Dolní Čermné
74 let	pan Václav Vávra	z Horní Čermné
72 let	pan Josef Nastoupil	z Dolní Čermné
71 let	paní Jarmila Mikulová	z Dolní Čermné
60 let	pan Ladislav Pecháček	z Dolní Čermné
60 let	paní Vladimíra Jansová	z Dolní Čermné
60 let	pan Václav Filáček	z Dolní Čermné

Všem oslavencům jménem farnosti i jménem svým
srdečně blahopřeji a vyprošuji Boží požehnání
a pevné zdraví do dalších let.

Křesťanský jsme se rozloučili:

v Dolní Čermné	8.8. 2002	s panem Jiřím Mačátem z Dolní Čermné
v Dolní Čermné	16.8. 2002	s panem Janem Hamplem z Dolní Čermné
v Dolní Čermné	21.8. 2002	s panem Františkem Chaloupkem

Pozůstalým ještě jednou vyslovuji křesťanskou účast na jejich zármutku.

50 let společného života dosáhnou:

dne **30. srpna 2002** manželé **Ladislav a Jiřina Stejskalovi** z Verměřovic

dne **6. září 2002** manželé **Karel a Žofie Moravcovi** z Verměřovic

Manželům Stejskalovým a Moravcovým ze srdce blahopřeji k jejich požehnanému jubileu
manželského života a vyprošuji jim další Boží pomoc a požehnání.

Byli pokřtěni a stali se členy Kristovy církve:

v Dolní Čermné	14. 7. 2002	Marek Pecháček	z Dolní Čermné
na Mariánské Hoře	21. 7. 2002	Klára Sudíková	z Horní Čermné
na Mariánské Hoře	28. 7. 2002	Vojtěch Pecháček	z Mariánské Hory
v Dolní Čermné	1. 9. 2002	Jana Hrdinová	z Bystřece

Všem pokřtěným rád blahopřeji a vyprošuji všechny potřebné milosti do jejich křesťanského života.

Otec Pavel

SLUŽBA LEKTORSKÁ

Září 2002				
1.9.	Ne	22. neděle v mezidobí	7.30	Bednářovi 285
			16.00	Hubálkovi 61
8.9.	Ne	23. neděle v mezidobí	7.30	Dostálovi 293
15.9.	Ne	24. neděle v mezidobí	7.30	Řehákovi 283
			16.00	Severínovi 342
22.9.	Ne	25. neděle v mezidobí	7.30	Matějkovi 58
			16.00	Venclovi 288
29.9.	Ne	26. neděle v mezidobí	7.30	Filipovi 67
			16.00	Marešovi 271
Říjen 2002				
6.10.	Ne	27. neděle v mezidobí	7.30	Vránovi 18
			16.00	Faltusovi 356
13.10.	Ne	28. neděle v mezidobí	7.30	Adamcovi 18
			16.00	Vašíčkoví 349
20.10.	Ne	29. neděle v mezidobí	7.30	Jansovi st.7
			16.00	Kunertovi 300
27.10.	Ne	30. neděle v mezidobí	7.30	Jansovi ml.7
			16.00	Kunertovi 125

PRO DĚTI

AHOJ DĚTI!

Začíná nový školní rok. Škola volá, volá vás všechny školáčky zase po prázdninách zpět. Ale ještě než usednete do školních lavic, zavřete si na chvíli oči a představte si, že držíte v rukou právě to kouzelné sluchátko našich kamarádů Macha a Šebestové. A že máte možnost vyslovit dvě přání. První z nich by mohlo být nějaké to tajné přání, které každý z vás určitě má. Než vyslovíte druhé, zkuste se zamyslet, co byste chtěly popřát svým spolužákům a kamarádům.

Začátek školního roku není jedinou významnou událostí, která se pojí s prvními zářijovými dny. K tomuto času nerozlučně patří také poutní slavnost na Mariánské Hoře, kdy si připomínáme narozeniny Panny Marie. O Panně Marii jsme si povídali již vícekrát a je stále o čem psát, protože námětů je mnoho. I dnes se k jednomu z nich dostaneme. Vychází z prázdninové návštěvy městečka Jablonné v Podještědí. K prohlídce nás tu zve Bazilika sv. Vavřince a sv. Zdislavy a také Dominikánský klášter. V jeho areálu lze shlédnout stálou expozici obrazů Míly Doležalové. Na jednom z pláten je zobrazena Panna Maria, jak ve svém mateřském plášti ukrývá celé lidstvo a chrání ho před vším zlým a nepřátelským, co se snaží doléhat z okolí. Myšlenka je to velice zajímavá a myslím, že i její zpracování zmíněnou autorkou stojí za pozornost.

Možná si to někdy vůbec neuvědomujeme, jak nás Panna Maria skutečně chrání, jak nás chová ve své mateřské náručí a jak za nás prosí. Můžeme jí za to právě při poutní slavnosti poděkovat.

Dnes vám Otazníček nepřináší žádný obrázek, protože malování tentokrát připadne na vás. Pokuste se stejně jako ta malířka namalovat svou představu o tom, jak Panna Maria opatruje všechny lidi a chrání je od zlého. Když se vám to povede, a já tomu věřím, můžete si pak obrázek přinést na některou mši sv. pro děti. Docela by se to hodilo během října, protože, jak jistě víte, tento měsíc je Panně Marii zasvěcen.

(Otazníček)

Pro starší:

Návštěva

Návštěvy mohou být různé. Některé, na něž se velice těšíme, dlouho připravujeme a chystáme a které nás dovedou velmi obohatit. Jsou ale také návštěvy, které nám přijdou nevhod, nejsou příliš vítané a ani z nich nemáme dobrý pocit. Naštěstí těchto nevhodných návštěv je určitě méně než těch příjemných.

Představte si situaci, že by k vám přijela převzácná návštěva z veliké dálky. Předcházely by tomu mohutné přípravy a snaha hosty co nejlépe uvítat a pohostit. To je určitě v pořádku, ale napadlo vás někdy, že přesto k vám může přijít návštěva ještě větší a významnější?

A ona přichází. Přichází v tichosti a očekává naše otevřené a připravené srdce. Přichází vždy, když při mši sv. přijímáme Pána Ježíše. Jak se na tuto největší návštěvu skutečně připravujeme? Jak dovedeme uctivě přijmout vzácného hosta, který nám přináší pokoj, posiluje nás, sděluje naší duši právě to, co potřebuje vědět, a pokaždé nás znovu obdarovává...

(EJ)

Řešení z minulého Poutníka:

Attalie, Perge, Antiochie Pisidská, Ikonium, Derbe, Lystra, Troas, Efes - leží na území dnešního Turecka.
Filipy, Soluň, Beroja, Athény, Korint - leží na území dnešního Řecka.

Zprávy z farnosti DOLNÍ ČERMNÁ

22. neděle v mezidobí
1. září 2002
36. týden / 2002

BOHOSLUŽBY V TOMTO TÝDNU:

- 2. září - pondělí** 22.týdne v mezidobí – mše svatá pro děti
18.00 Dolní Čermná – za požehnání pro všechny školáky a studenty v novém nastávajícím školním roce
- 3. září - úterý** sv.Řehoře Velikého, papeže a učitele církve
6.45 Dolní Čermná – za farníky
- 4. září - středa** 22.týdne v mezidobí
19.00 Dolní Čermná – za rodiče Marešovy, dcery a zetě
- 5. září - čtvrtek** 22.týdne v mezidobí
6.45 Dolní Čermná – na poděkování za dar života a za další ochranu pro celou rodinu
19.00 Verměřovice – na poděkování Pánu Bohu za 50 let společného života a za oboje rodiče
- 6. září - pátek** první pátek v měsíci, zasvěcený úctě Nejsvětějšího srdce Ježíšova
19.00 Dolní Čermná – za rodinu Sýkorovu a Dostálkovu
- 7. září - sobota** první sobota v měsíci, zasvěcená úctě Neposkvr. srdce P. Marie
6.45 Dolní Čermná – za Miloslavu Faltovou
19.00 Mariánská Hora – za požehnání pro všechny mladé lidi
- 8. září - neděle – 22. neděle v mezidobí**

Dolní Čermná - 7.30 h. – za farníky

Příležitost ke sv. zpovědi v tomto týdnu budete mít:

Ve farním kostele: ve středu od 17.00 h. - do 18.55 h., v pátek od 15.30 h. - do 18.25 h., v ostatních dnech se zpovídá vždy 30 minut před začátkem každé mše svaté. Ve Verměřovicích ve čtvrtek od 16.00 h. - do 18.55 h.

Akce ve farnosti:

akce	den	čas	hodina	místo
zkouška zpěvu na dětské bohoslužby	pondělí	2. 9.	16.45 h.	fara Dolní Čermná
mše svatá pro děti	pondělí	2. 9.	18.00 h.	kostel Dolní Čermná
Dětské klubičko	čtvrtek	5. 9.	9.00 – 11.00 h.	fara Dolní Čermná
pravidelná návštěva starších a nemocných farníků před prvním pátkem	čtvrtek	5. 9.	dopoledne	Dolní Čermná
adorace před vystavenou eucharistií	pátek	6. 9.	15.00 – 18.30 h.	kostel Dolní Čermná

POUTNÍ SLAVNOST NA MARIÁNSKÉ HOŘE - v sobotu 7. září a v neděli 8. září 2002

- v sobotu v 19.00 h.** mše sv. - za požehnání pro všechny mladé lidi
- ve 20.15 h.** katecheze pro mládež – v poutním kostele, P.Ivan Fišar, vedoucí střediska mládeže v Rajnochovicích
- ve 21.15 h.** hudebně – literární pásmo: „Růženec života“ v poutním kostele – Jitka Macháčková a Broňa Halbrštátová
- od 22.30 h. - do 23.00 h. - společná adorace** - v poutním kostele
- od 23.00 h. - do 6.30 h. - celonoční adorace**, zajišťuje mládež z Dolní Čermné
- v neděli v 7.30 h.** ranní mše sv. - slouží P. Robert Kunert, SJ - v poutním kostele
- v 10.00 h.** slavná mše sv. - slouží Mons. Josef Socha, generální vikář,
v areálu Křížové cesty venku před hlavním vchodem do kostela
- ve 14.00 h.** hudebně - literární pásmo: „Růženec života“ v poutním kostele – Jitka Macháčková a Broňa Halbrštátová
- v 15.00 h.** modlitba křížové cesty – venku v poutním areálu
- v 16.00 h.** mše sv. - za všechny dobrodince farnosti - slouží P. Pavel Seidl
v areálu Křížové cesty venku před hlavním vchodem do kostela

Kostelní sbírka této neděle je určena na plánovanou opravu poutního kostela na Mariánské Hoře.

Příležitost ke sv.zpovědi: v poutním kostele od 7.00 - do 11.30 h. a od 13.00 - do 17.00 h.

Odjezdy autobusů na Mariánskou Horu: z Verměřovic: v 8.30 h. a ve 14.30 h.

Autobus jede z Verměřovic přes Petrovice a zastavuje na obvyklých zastávkách v Dolní a Horní Čermné. Po mši sv. se vrací stejnou cestou zpět. (Pa)

POUTNÍK, ZÁŘÍ 2002

Vydává Farnost sv. Jiří Dolní Čermná 1, 561 53 Dolní Čermná
Internet: <http://dolnocermenska.farnost.cz>, e-mail: poutnik@post.cz
Uzávěrka příštího čísla je 8. září 2002, Poutník vyjde 29. září 2002

Členové red. kroužku: P. Seidl, P. Mareš, J. Mařík, R. Mannl, V. Jansa, E. Jansová, J. Macháčková

Grafické zpracování: Z. Krátký, T. Macháček, T. Bednář. Za pravopis textu příspěvků zodpovídá uvedený autor.

Tiskne Tiskárna DOBEL, Dobrovského 556, Lanškroun, ☎ 0467 / 52 31 59. Neprodejné, pouze pro vnitřní potřebu.